

Motion till riksdagen
2011/12:U207

av Hans Linde m.fl. (V)

Fackliga rättigheter i världen

1 Innehållsförteckning

2	Förslag till riksdagsbeslut	2
3	Inledning.....	3
4	Internationella regler och normer för arbetslivet	3
5	Globalisering och rättvis handel	4
5.1	EU:s handelsavtal	5
5.2	Exportfrizoner	5
5.3	Kvinnors rättigheter i arbetslivet	6
5.4	Globala ramavtal	7
6	Den svenska utrikespolitiken	8
6.1	Biståndet.....	8
7	Sympatiåtgärder inom EU	9
8	Offentlig upphandling i Sverige	10

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen inom EU ska verka för att associationsavtal och andra former av handelsavtal kopplas till krav på att ILO:s åtta kärnkonventioner ratificeras.¹
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom ramen för utvecklingssamarbetet tydligare bör arbeta för att stärka organisering och fackliga rättigheter i exportfrizoner.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen inom såväl WTO som EU ska arbeta för en avveckling av ekonomiska frihandelszoner där de fackliga rättigheterna kränks eller inskränks.¹
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sveriges utvecklingssamarbete ska understödja kvinnors fackliga rättigheter och möjligheter att organisera sig på sina arbetsplatser.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen aktivt bör verka för att alla svenska multinationella företag sluter globala ramavtal.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör föra en tydlig dialog om mänskliga rättigheter i arbetslivet med de svenska företag som etablerar sig i länder som inte respekterar de fackliga rättigheterna.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att mänskliga rättigheter i arbetslivet tydligare bör prioriteras i svenskt utvecklingssamarbete.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sveriges regering ska verka för att mänskliga rättigheter i arbetslivet tydligare prioriteras i EU:s utvecklingssamarbete.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen inom EU bör driva att en femte frihet – rätten för fackföreningar att verka över gränserna – tillkommer inom EU:s inre marknad.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör ratificera ILO:s konvention 94.²
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det i lagen om offentlig upphandling bör tydliggöras att det är möjligt att ställa krav på kollektivavtal och ta social och miljömässig hänsyn vid upphandling.³

¹ Yrkandena 1 och 3 hänvisade till NU.

² Yrkande 10 hänvisat till AU.

³ Yrkande 11 hänvisat till FiU.

3 Inledning

Att få organisera sig i fria och oberoende fackföreningar är en grundläggande mänsklig rättighet. Trots detta är det i många av världens länder fortfarande förknippat med stor fara. Under år 2010 dödades 90 människor på grund av sitt fackliga engagemang och 75 personer hotades till livet. Ytterligare omkring 2 500 greps och 5 000 avskedades. Det visar den årliga rapporten (2011) över kränkningar av fackliga rättigheter som ges ut av Internationella fackliga samorganisationen (IFS). Rapporten omfattar i år 143 av världens länder och det är än en gång Latinamerika som är den kontinent där flest fackligt aktiva personer mördas på grund av sitt engagemang. Fortfarande är facklig aktivitet farligast i Colombia; under 2010 mördades 49 föreningsaktiva och ytterligare 20 mordförsök dokumenterades.

Mord på aktiva i fackföreningar begicks dock även i Guatemala, Bangladesh, Iran, Pakistan, Brasilien, El Salvador, Honduras, Filippinerna, Swaziland och Uganda. I ett flertal länder rapporteras om övergrepp och arresteringar mot fackligt aktiva. I alltför många länder är fackföreningar fortfarande helt bannlysta. I världens näst största ekonomi, Kina, är fria fackföreningar förbjudna, det saknas strejkrätt och försök till fackligt arbete möts med hård repression.

Facklig verksamhet motarbetas även i rika länder. I årets IFS-rapport är det USA som figurerar framför andra.

Kapitalet agerar globalt och därför måste även arbetet för de fackliga rättigheterna bedrivas globalt. I denna motion lyfter Vänsterpartiet fram flera olika åtgärder som vi anser att Sverige måste vidta för att skapa bättre möjligheter för internationell facklig organisering. Vi vill bland annat göra det lättare för fackföreningar i Europa att vidta internationella sympatiåtgärder. Vi vill även att svenska multinationella företag tar ett större ansvar samt att det på allvar påbörjas ett arbete mot ekonomiska frizoner.

4 Internationella regler och normer för arbetslivet

Rättigheterna i arbetslivet regleras internationellt av de konventioner som den internationella arbetsorganisationen, ILO, har tagit fram. ILO har 183 medlemsländer och har som grundläggande uppdrag att åstadkomma internationella regler som hindrar att arbetstagare utnyttjas och exploateras.

ILO är unikt bland FN-organ eftersom arbetsmarknadens parter har en lika viktig roll som regeringarna i förhandlingar och diskussioner. I såväl ILO:s styrelse som i kommittéer och på den årliga arbetskonferensen har regeringarna 50 procent av rösterna och arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer 25 procent vardera. Alla tre parter har oberoende status och rösträtt och väljer självständigt sina företrädare. Systemet kallas ILO:s trepartism.

Fel! Okänt namn på

Fram till i dag har 184 konventioner och 191 rekommendationer som rör internationella arbetsrättsliga frågor antagits av Internationella arbetskonferensen, ILC, (ILO:s högsta beslutande organ). Varje konvention är ett rättsligt dokument som reglerar frågor rörande arbetsmarknadsfrågor, social välfärd eller mänskliga rättigheter i arbetslivet. För ett medlemsland innebär en ratificering av en konvention ett åtagande att tillämpa dess bestämmelser och förklara sig berett att godta åtgärder för internationell övervakning från ILO.

1998 antog ILO Deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och dess uppföljningsmekanism. I den fastslogs att alla ILO:s medlemsländer ska respektera, främja, och genomföra innehållet i de åtta kärnkonventionerna. Dessa grundläggande konventioner om mänskliga rättigheter utgör sedan dess en minimistandard för arbetsvillkor i hela världen och omfattar bland annat förbud mot slav- och tvångsarbete, den fria förenings- och förhandlingsrätten, förbud mot diskriminering i arbetslivet och avskaffande av barnarbete.

Precis som övriga FN-organ förfogar ILO inte över några sanktionsmedel gentemot stater som bryter mot konventionerna. Organisationen har dock utarbetat ett övervakningssystem som innebär att länder som ratificerat de åtta kärnkonventionerna måste rapportera tillbaka till ILO om hur de lever upp till sina åtaganden. I särskilda fall kan ILO tillsätta en särskild kommission som kan uppmana till åtgärder mot ett land som bryter mot konventionerna. Det gjordes till exempel mot Burma efter att militärjuntan under lång tid hade använt sig av tvångsarbete. Men många länder fortsätter att bryta mot konventionerna, oftast riskfritt. ILO har därför försökt få organisationer med sanktionsmöjligheter att införa ILO:s kärnkonventioner i sina avtal istället. Till exempel har EU gjort så i sitt tullpreferenssystem.

5 Globalisering och rättvis handel

Globalisering och handel har, rätt använt, en stor potential. En grundläggande förutsättning är dock att globaliseringen bygger på demokrati och mänskliga rättigheter, i stället för på ökade klyftor mellan människor och länder. Likaså måste handel ske utifrån rättvisa och gemensamma regler. Då kan den vara ett verktyg för tillväxt som med en sund fördelning kan leda till minskad fattigdom och välstånd för fler än bara ett litet fåtal. Men god ekonomi och välstånd måste bygga på folkligt inflytande och demokratisk påverkan, och så är knappast alltid fallet i dag.

Starka självständiga fackföreningar är ett betydelsefullt instrument för att genomdriva förändringar i ett land. När människor kräver sina rättigheter i organiserade former kan samhällen förändras i grunden. I många länder har fackföreningsrörelsen varit drivande i kampen för demokrati och mänskliga rättigheter. Facklig verksamhet kan bidra till en ekonomisk, social och ekologisk utveckling. Det kan garantera universala rättigheter för arbetare, öka tillväxten med jämn inkomstfördelning och minska fattigdomen. Men om världens fattigdom ska minska, jämställdhet och välfärd skapas och demokrati

utvecklas måste även den globala handelspolitiken låta sig påverkas i en mer rättvis riktning.

5.1 EU:s handelsavtal

Efter att Doharundan, de senaste handelsförhandlingarna inom Världshandelsorganisationen, WTO, körde fast har EU övergått till en strategi där man tecknar omfattande associationsavtal med olika länder. Dessa avtal inkluderar handelspolitiska delar med tullåttnader, men även frågor om mänskliga rättigheter. I flera av de länder som EU förhandlar med är kränkningarna av de fackliga rättigheterna omfattande och grova. Nyligen avslutade EU förhandlingarna med Colombia om ett nytt associeringsavtal, trots att landet toppar statistiken gällande mord på fackligt aktiva.

Vänsterpartiet anser inte att det är rimligt att EU:s inre marknad öppnas för företag som skapat sig konkurrensfördelar genom att inskränka de fackliga rättigheterna. Vi menar att EU istället bör använda dessa förhandlingar till att stärka de fackliga rättigheterna och understödja krav från ländernas fackföreningsrörelser. Vänsterpartiet anser därför att Sverige inom EU ska verka för att förhandlingar om associationsavtal och andra former av handelsavtal kopplas till tydliga krav på att länderna ratificerat ILO:s åtta kärnkonventioner. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5.2 Exportfrizoner

Dagens globaliserade värld har bland annat inneburit att exportsektorns betydelse har ökat. Den omstrukturering och liberalisering av handelsregler som skett har lett till en betydligt större utsatthet för arbetarna, i synnerhet i de alltfler exportfrizoner som uppstått i många fattiga länder i Asien, Latinamerika och Afrika.

Exportfrizoner är ekonomiska frizoner i avgränsade områden där särskilda arbetsmarknads- och skattelagar råder. Det övergripande syftet är att locka till sig utländska investeringar. Antalet frizoner i världen ökar snabbt, främst i Asien. Enligt ILO ökade antalet från 79 stycken år 1975 till runt 5 200 stycken 30 år senare. I dag finns exportfrizoner i över 100 länder och har över 20 miljoner personer anställda. Ungefär 70 procent av dessa finns i Kina.

Sett ur ett fackligt perspektiv är det ökade antalet frizoner katastrofalt eftersom facklig verksamhet vanligtvis är förbjuden eller grovt inskränkt i zoner. Genom att pressa anställdas fackliga rättigheter och arbetsvillkor till noll och intet lockar länderna till sig utländskt kapital.

Arbetet i exportfrizonerna består oftast av en monoton och slitsam produktion inom framför allt textilindustrin – en sektor där kvinnor är starkt överrepresenterade. De arbetar till låga löner, på osäkra kontrakt och ofta under hälsofarliga förhållanden. Bortsett från att möjligheten att organisera sig ofta är obefintlig utsätts många därtill för systematiska övergrepp och sexuella trakasserier.

Fel! Okänt namn på

Vänsterpartiet menar att globaliseringen av ekonomin inte bara får utmynna i en ökad frihet för kapitalet utan även måste omfatta en global respekt för mänskliga rättigheter. Sverige måste självklart, på alla nivåer, vara drivande då det gäller företags skyldighet att följa arbetsrättsliga regler och de lagar som är godkända av ILO. Om situationen ska kunna förbättras för dem som arbetar i exportfrizoner runtom i världen är deras egen möjlighet till organisering och facklig verksamhet central. Vänsterpartiet anser därför att Sverige inom ramen för utvecklingssamarbetet tydligare bör arbeta för att stärka organiseringen och fackliga rättigheter i exportfrizoner. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Mot bakgrund av hur utvecklingen av exportfrizonerna sett ut de senaste decennierna anser Vänsterpartiet att det är dags för Sverige att tydligt arbeta för en avveckling av exportfrizonerna. Inte bara är det ett gigantiskt problem att inga regler för arbetsvillkor tycks gälla i flertalet exportfrizoner – de snedvrider dessutom konkurrensen. I dag finns de bara till för att världens stora företag ska kunna producera betydligt billigare än dess mindre konkurrenter genom att de förlägger verksamheten till en av alla frizonerna. I takt med att antalet zoner ökar spelar länder sedan ut varandra, och arbetstagarnas rättigheter kan sjunka allt lägre. Hela tiden subventioneras kränkningarna av ländernas regeringar. Även i Centralamerikas frizoner, så kallad Maquiladora ("sammansättningsfabrik"), är allt företagande i regionerna subventionerat av de respektive ländernas regeringar.

Vanligtvis är både företag, EU, WTO och den svenska regeringen med flera motståndare till statligt subventionerade verksamheter som anses hota den fria marknaden och andra företags verksamheter. Så varför gäller detta inte exportfrizonerna? Det enda rätta är att påbörja en avveckling av ekonomiska frizoner. Inom såväl WTO som EU bör Sverige därför tydligt arbeta för en avveckling av ekonomiska frihandelszoner där de fackliga rättigheterna kränks eller inskränks, så som de ser ut i dag. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5.3 Kvinnors rättigheter i arbetslivet

I dagens världsordning ser vi en arbetsdelning där kvinnor utför de tyngsta arbetena till de lägsta lönerna. Enligt den fackliga samorganisationen ITUC är det globala lönegapet mellan män och kvinnor hela 22 procent. Av de 42 miljoner löntagare som arbetar i jordens dryga 5 200 exportfrizoner är 80 procent kvinnor. Bakom den ökade försäljningen av kläder och skor i den svenska handeln ligger tyvärr alltför ofta en produktion som kvinnor håller uppe i vidrig arbetsmiljö och med låga löner.

Den ekonomiska kris som svept över jorden har dessutom slagit hårdast mot världens arbetande kvinnor. Överallt, även i Sverige, är kvinnor överrepresenterade bland osäkra och tidsbegränsade anställningar – just de arbetstillfällen som försvinner först vid ekonomiska kriser. Fackliga rättigheter och kollektivavtal är därför ett av de viktigaste verktygen för att öka jämställdheten i världen. Det skulle ge många av jordens kvinnor möjlighet att organisera

Fel! Okänt namn på

sig och kräva bättre arbetsmiljö och anständiga arbetsvillkor. En studie av ITUC (International Trade Union Confederation) visade bland annat att facklig organisering minskade löneskillnaderna mellan män och kvinnor. Vänsterpartiet anser att det är viktigt att detta arbete kopplas till arbetet för fackliga rättigheter och att Sverige genom sitt utvecklingssamarbete understödjer kvinnors fackliga rättigheter och möjligheter att organisera sig på sina arbetsplatser. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5.4 Globala ramavtal

Om ett företag tycker att den fackliga verksamheten börjar bli besvärande, eller lönerna för höga, kan företaget i dagens globaliserade värld välja att flytta produktionen till ett annat land. Ofta fungerar ett enkelt hot om företagsflytt för att tysta facklig verksamhet. Detta skapar en internationell konkurrens där olika länder annonserar låga löner och dåliga arbetsförhållanden för att locka till sig företag. Om fackliga organisationer börjar bjuda under varandra uppstår en nedåtgående spiral som leder till dumpning av arbetsvillkor och löner. I stället krävs en facklig samverkan över gränserna.

Vänsterpartiet vill än en gång framföra kritik mot regeringen då det gäller dess oförmåga att sätta frågor rörande grundläggande rättigheter i arbetslivet i relation till handelsfrågor. Vi menar att den roll som fria fackföreningar spelar för fattigdomsbekämpning och ökad social rättvisa tydligare måste betonas. Likaså måste svenska företags del av ansvaret för att så sker tydliggöras. Vänsterpartiet har vid flera tillfällen yrkat på att regeringen ska verka för att svenska multinationella företag undertecknar så kallade globala ramavtal. Vi anser dock inte att något stöd för sådana avtal har uppåddats från regeringens sida.

Med ILO:s kärnkonventioner som grund sluter globala branschfack och multinationella företag avtal som omfattar företagets samtliga arbetsplatser och anställda i världen. Avtalen reglerar grundläggande arbetsvillkor om exempelvis fackliga rättigheter, löner, säkerhet, arbetsmiljö och förbud mot barnarbete.

Vänsterpartiet menar att avtalen blir allt viktigare verktyg i kampen för att mänskliga rättigheter i arbetslivet ska respekteras, och en stor fördel är att fackföreningarna själva har insyn i hur avtalen efterlevs. Detta gör dem starkare och mer bindande än om företagen bevakar sig själva.

Flera svenska företag har redan slutit globala ramavtal, men Vänsterpartiet anser att det borde vara självklart att alla svenska multinationella företag sluter globala ramavtal och den svenska regeringen bör aktivt verka för att så sker. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Fel! Okänt namn

6 Den svenska utrikespolitiken

Rätten att organisera sig fackligt och bedriva fackligt arbete är grundläggande och universella mänskliga rättigheter, men de är rättigheter som kränks och inskränks i alltför många länder. I den globala ekonomin har brott mot fackliga och mänskliga rättigheter blivit ett konkurrensmedel för företag. Enskilda stater bidrar till detta genom att försämra villkoren för anställda i hopp om att dra till sig utländska investeringar.

Det är avgörande att även det svenska näringslivet agerar i enlighet med målsättningarna om en ökad respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive de fackliga rättigheterna.

Vänsterpartiet menar att svenska företag bör föregå med gott exempel och det finns all anledning att vara vaksam när svenska företag etablerar sig i länder som Iran och Colombia. Bara i dessa båda länder är idag över 100 svenska företag verksamma. Det är viktigt att understryka att ansvaret för att de mänskliga rättigheterna respekteras i arbetslivet inte bara vilar på regeringar, utan också på näringslivet. Sverige borde aldrig acceptera att svenska företag bedriver verksamhet som kan bidra till brott mot de fackliga rättigheterna. När alltför många svenska företag etablerar sig i ett land som Kina, där de fackliga rättigheterna är kraftigt inskränkta, behövs en aktiv dialog mellan den svenska regeringen, näringslivet och fackföreningsrörelsen för att garantera att svenska företag inte gör sig skyldiga till brott mot de fackliga rättigheterna. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Med anledning av det aldrig sinande våldet mot fackligt aktiva, inte minst på den latinamerikanska kontinenten, vill Vänsterpartiet även uppmana den svenska regeringen att använda alla medel som står till buds för att sätta press på regeringarna att vidta åtgärder för att stärka fackliga representanters rättigheter och se till att skyldiga fälls. Sådana påtryckningar kan exempelvis åstadkommas med hjälp av de associeringsavtal som EU förhandlar med Latinamerika.

6.1 Biståndet

Vänsterpartiet anser att den svenska regeringens syn på förtryck och mänskliga rättigheter är för snäv. De mänskliga rättigheterna inkluderar, enligt FN:s deklaration, såväl politiska och medborgerliga rättigheter som ekonomiska, sociala och kulturella. Dessa rättigheter är odelbara, inbördes beroende och universellt giltiga. Om man vill uppnå verkliga resultat kan man därför inte, som regeringen alltför ofta gör, bara fokusera på en begränsad del av de mänskliga rättigheterna. Till exempel berör den borgerliga regeringen sällan eller aldrig vikten av facklig organisering, trots att rätten att organisera sig fackligt är en grundläggande mänsklig rättighet och fackföreningar är och har varit centrala aktörer i kampen för demokrati och mänskliga rättigheter i många länder.

Även då det gäller att minska världens fattigdom krävs att oberoende fackliga organisationer får möjlighet att utvecklas och verka fritt. Kollektivavtalet har visat sig vara en av de mest fattigdomsbekämpande mekanismer som finns i världen. FN-organet ILO (International Labour Organization) har under en lång tid påvisat sambandet mellan fackliga rättigheter och fattigdomsbekämpning. Även Världsbanken drog för ett antal år sedan samma slutsats i sin rapport, *Unions and Collective Bargaining* (2002). Man menade då att fungerande fackföreningar och kollektivavtal kan bidra till lägre arbetslöshet och inflation, samtidigt som produktiviteten kan öka och landet i fråga kan ta sig ur ekonomiska kriser på ett snabbare sätt.

Detta är förstas viktiga slutsatser, inte minst i kölvattnet av den senaste ekonomiska och finansiella kris som slog hårt mot många av världens länder. Västland kan inte byggas utan demokrati. Demokrati kan inte byggas utan rätten att organisera sig. Eftersom fattigdomsbekämpning och demokratisering är viktiga mål för svenskt bistånd bör Sverige verka för att frågor om mänskliga rättigheter i arbetslivet tydligare prioriteras i svenskt utvecklings-samarbete. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Regeringen bör dessutom verka för att frågor om mänskliga rättigheter i arbetslivet tydligare prioriteras i EU:s utvecklingssamarbete. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7 Sympatiåtgärder inom EU

De internationella fackliga regelverken förbättras hela tiden men fortfarande bryter många länder och företag mot ILO:s konventioner, även då de valt att ratificera desamma. För oss som tror på internationell solidaritet rymmer dock globaliseringen stora möjligheter. Med en globalt erkänd rätt till internationella sympatiåtgärder skulle löntagare över jorden kunna sätta press på arbetsgivare att uppfylla kravet om mänskliga rättigheter i arbetslivet. Detta skulle exempelvis ge facken i Sverige möjlighet att vidta sympatiåtgärder till stöd för de arbetstagare som utsätts för kränkningar av sina mänskliga rättigheter i arbetslivet, var helst i världen detta sker.

Vänsterpartiet anser att Sverige inom EU bör driva kravet om rätt till sympatiåtgärder över gränserna i Europa. Precis som svenska LO anser vi att de fyra friheterna inom EU:s inre marknad, fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital, inte räcker för att åstadkomma rättvisa villkor för löntagarna i Europa. Sverige bör därför inom EU driva att en femte frihet tillkommer – rätten för fackföreningarna att verka över gränserna. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Fel! Okänt namn

8 Offentlig upphandling i Sverige

Sverige hör till de länder som ännu inte har ratificerat ILO:s konvention 94. Kortfattat innebär konventionen att stat, landsting eller kommun alltid kan kräva att utländska tjänsteföretag som utför offentliga uppdrag har löner och villkor som gäller nationellt i branschen – det vill säga myndigheter ska säkerställa att upphandling inte sker till dumpade löner och arbetsvillkor. Majoriteten av EU:s medlemsländer har undertecknat och ratificerat konventionen – detta gäller dock inte Sverige.

Vänsterpartiet anser att det är hög tid att Sverige ratificerar ILO:s konvention 94. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Flera svenska fackförbund menar att en ratificering av konvention 94 inte räcker för att få till stånd bra, offentliga upphandlingsregler utan att även staten, kommuner och landsting i Sverige ska ha möjlighet att ställa krav på kollektivavtal vid offentlig upphandling samt ta social och miljömässig hänsyn. Varje år köper staten, kommuner och landsting varor och tjänster för runt 400 miljarder kronor. Denna upphandling skulle kunna användas för att understödja företag som tecknar kollektivavtal och respekterar fackliga rättigheter. Vänsterpartiet anser att Sverige bör förtydliga lagen om offentlig upphandling (LOU) så att det uttryckligen framgår att det är möjligt att ställa krav på kollektivavtal och ta social och miljömässig hänsyn vid upphandling. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 9 september 2011

Hans Linde (V)

Torbjörn Björlund (V)

Siv Holma (V)

Jonas Sjöstedt (V)

Jens Holm (V)

Kent Persson (V)